Stellenbosch-Moedergemeente Ps 89:1,3
(5/11/89: Kweekskool 130 jr) voor Ges 3:3 en 1
Ges 25:1
26:1
29:1,4
Ges 38:1-5

Lees: Ps 90
Teks: Ps 90:12,17

Ons roep by hierdie diens die 130jarige bestaan van die Kweekskool in herinnering. Gepas dat ons dit ook in hierdie kerk doen. Hierdie kerk en die Kweekskool is van die begin af en deur die jare op 'n besondere wyse verbonde. In voor kan 'n mens by so'n geleentheid verskillende emosies ervaar. Maar ek het gedink dat dit goed is om ons met 'n gebed besig te hou – Psalm 90 is daarvoor besonder geskik.

2. "ONS DAE"

① Want die wonderlike ding van Ps 90 is dat dit vervul is met die besef van die verbygaan van die tyd. Dis nie nostalgiese gevoelens. Dit lê klem op die verganklikheid van ons lewe. "Van geslag tot geslag" (vs 1). Vs 3 – 11 is eintlik 'n klaaglied oor die verganklikheid, broosheid, sterflikheid van die mens. Vgl veral vs 5 en 10. Die foto's in die Kweekskool toon ook hierdie "van geslag tot geslag". Oor 10 jaar verder – wie sal dan nog hier wees? Hier is reeds so baie bejaardes in hierdie

gemeente! Van ons ou dosente: Prof Potgieter, Vd Merwe, Verhoef, D De Villiers, JL de V. — 'n skrale oes! Ook die gelowige mens kan en mag by geleentheid nostalgies wees oor die verbygaande tyd. Die Psalm bring die kortheid van ons lewe en die pynlikheid daarvan in ver- band met die sonde. Ons lewe, ons werk is klein, verganklik, vol sonde en swakheid. Geen roem! Swakheid → Ons kan dwaal. Ons kan die tyd verspeel. Ons is so gebrekkig in wat ons doen.

Weemoed Ouderdom [margin note]

② Maar die wonderlike van die Psalm is nou tog ook dat dit nie in nostalgie versink nie, maar juis

baie sterk vasklou aan die trou en vastheid van God. Dit mag dan 'n klaaglied wees, maar dit is geen hopelose lied nie. Want die Psalm begin reeds met die vertroue in God as die toevlug, die huis, die skuiling van geslag tot geslag. Vgl Ps 91:9. Dis 'n woord van geborgenheid, van omslotenheid. Digter nie uitgelewer aan die verganklikheid nie, hoef nie te vrees nie, hoef nie sy eie 'huis' te probeer maak nie (dis klaar geskenk). GOD SELF IS DIT Gemeenskap met God is alles! Temidde van die wisseling en nostalgie het ons 'n vaste rots in God.

5

Die digter mag in sekere droefgeestigheid, hartseer en verlange hê — maar die oorheersende sentiment is tog getroostheid, geborgenheid. Die vergänklikheid hef nie die blywende toevlug in God op nie.

Ongetwyfeld baseer hy hierdie vertroue op die beloftes van God aan Abraham. Ons het daarby die Openbaring in Christus. Chr is die waarborg van Gods ewige liefde. Vgl Rom 8:31 ev. God is vir ons. Hy skenk alle dinge saam met Hom. Dus: die triomflied van Paulus.

Dis ook ons troos: ons swakheid kan veel skade doen, maar God bly aan beheer.

6

(3) Maar juis daarom het hy die vrymoedigheid om te bid: Leer ons ons dae so gebruik dat ons wysheid bekom.

Wat word hieronder bedoel? Die wysheid waarvan hier sprake is,

(1) is die wysheid om ons toevlug en vastheid in God te vind. Nie intellektuele wysheid bedoel nie, maar lewenswysheid, sinvolle bestaan, lewe uit die geborgenheid in God. Dit gee ons vastheid, sekerheid. Vir

7

ons by die Kneehshoof is dit die sekerheid dat die Kneehshoof God Al Saak is, en dat Hy dit sal bewaar. [Dis ook vryheid wat die eie sondigheid en nietigheid verstaan.]

(ii) Maar dis geen passiewe nietigheid nie. Dis terselfdertyd vryheid wat roep om verandering, om vernuwing wat God alleen kan gee:

(a) Kom terug, Here!
(b) Ontferm U, Here!
(c) Herstel, Here!

8

d) Maak ons tog weer bly!
e) Openbaar Uself in U werk en Aleer oor ons!
f) Laat ons U goedheid belewe!
g) Bevestig die werk van ons hande oor ons!

So kom, ná al hierdie versugtinge, die toekoms in sig. Dit draai om U liefde (NS 14) en U goedheid (NS 17)

(Skoonheid, Vreugde) →

wat kan ons in hierdie tyd van onsekerheid, oorgang en verandering beter doen as om te bid dat God ons kinders sal dra in sy liefde en ons klein stukkie werk sal bevestig. Al is dit gras (vs 5), maak dit tog betekenisvol vir die toekoms van n Koninkryk!